

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foi —
— invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiiu, 27 Aprilie st. v.

În ședința dela 29 Aprilie a dietei dl Vincențiu Babeș a dovedit încă odată, că scie să exprime voința concetățenilor sei români și se o susține cu toată hotărârea.

Voim ca Ungaria să rămână, cum a fost timp de o mie de ani, un stat poliglot și se se desvolte tot ca stat poliglot mai departe, și o voim aceasta anume, fiindcă după cea mai bună convingere a noastră încercarea de a preface Ungaria în stat național trebuie neapărat să scadă puterea noastră de rezistență, ba ar pute să ne ducă chiar la un proces de disolvare socială.

Așa gândesc, aceasta o vor concetățenii nostri români toți, chiar și aceia, care se sfiesc poate a o mărturisii. Mai mult! așa gândesce, aceasta o voiesce majoritatea cetățenilor Ungariei.

Cu toate aceste ministrul a răsturnat printr-o singură întimpinare întreaga argumentațiune a dlui V. Babeș.

Sunt câțiva „agitatori“, — a dis ministrul, — numai câțiva, care ar voi să producă un curent îndreptat contra acestui stat, dar' încercările lor rămân zadarnice, fiindcă guvernul îi paralisează în lucrarea lor și elementele nu sunt accesibile pentru propaganda ce o fac.

Care va să zică, dl Babeș exprimă vederile sale, împărțite fără îndoială și de un mic cerc de amici și de aderenți. Alături cu acest cerc mai sunt și multe altele: sunt „agitatorii“, care vor mai mult ca dl Babeș, sunt „moderații“, care vor mai puțin, sunt amicii guvernului, care cer, ce-i drept, multe, dar' se mulțumesc și dacă nu li se împlinesc cererile. O voire a tuturor cetățenilor români ai Ungariei nu recunoaște ministrul.

Și are destule argumente, ca să conteste existența unei asemenea voinți.

Puținii Români, care au intrat în dieta Ungariei, sunt împărțiți în nu mai puțin ca cinci grupe deosebite.

D-nii Babeș, Doda și Truția mărturisesc și susțin programul stabilit în conferința dela Sibiiu.

Dnii Roman, Gurban și Beleş mărturisesc același program, dar' nu-l susțin.

D-l Mihali e membru al opozițiunii moderate.

D-nii Gáll și Szerb sunt guvernamentali pe baza programului de Budapesta.

D-nii Rácz și Cziple merg cu guvernul.

Tot astfel stau lucrurile și aici acasă.

Nu trece nici o mișcare în viața noastră fără-ca să-i dăm lumii cuvinte de a crede, că la noi nu există ceea-ce se

numesce curent general, opiniune publică, voință comună.

Sîntem cu toții Români, și par' că numai conștiința de rasă ne leagă, ear' comunitatea de convingeri și de aspirațiuni, hotărârea de a lucra împreună ne lipsesce. Căci de câte-ori ne pomenim, că membrii aceluiasi partid, aderenții aceluiasi program, se combat unii pe alții? Cel mai mic conflict de interese adeseori cu deservîrșire neînsemnate produce între noi desbinări atât de adînci, încât este greu a crede, că ne vom reuni în fața cestiunilor mari, ba nu arareori unii lucrează cu tot dinadinsul, ca să zădărnicească încercările făcute de alții în vre-o direcțiune admisă de toți, numai pentru-că acești „alții“ sînt cei ce le fac.

Dând lumii această privelisce, ne perdem toată importanța în viața publică.

Aceia, care ar fi poate inclinați de a se uni cu noi la vreo acțiune comună, nu îndrăsnesc să se angajeze cu noi, pentru-că nu se pot răzima pe noi, au cuvinte de a se teme, că tocmai atunci, când lumea le va fi mai dragă, noi, în loc de a le da lor spriginul cuvenit, vom începe să ne bălăbănim între noi.

Tot astfel aceia, care n'au inclinarea de a intra la învoeală cu noi, au destule cuvinte de a nu ne da nici o importanță, fiindcă nu sîntem o putere sigur constituită, pe care nu pot să o ignoreze.

Dintre deputații din dieta Ungariei dl Babeș e fără îndoială cel mai autorizat reprezentant al Românilor.

Cu toate aceste atât guvernul, cât și dieta trec la ordinea zilei preste cele enunțate de dl Babeș.

Și pot să o facă.

Căci dl Babeș cere ca guvernul să înceteze a mai face ceea-ce a făcut până acum și să facă ceea-ce nu a făcut, și guvernul are tot dreptul de a-l întreba: Ce poți să-mi dai, dacă fac așa precum ceri, și ce poți să-mi dai, dacă nu fac?

Îți dau spriginul Românilor! — ar fi în tot cazul răspunsul dlui Babeș la această întrebare.

Nu poți să 'mi-l dai, fiindcă nu dispui de Români! — îi răspunde guvernul.

Și de ce să n'o dăcă ministrul aceasta, când poate să apeleze la mărturisirea altor șapte Români din dietă, care nu admit ori nu susțin cele enunțate de dl Babeș?

Un ministru trebuie să fie informat despre cele ce se petrec în țeară. Astfel ministrul de interne al Ungariei trebuie să scie, că până chiar și între aderenții programului, pe care dl Babeș îl reprezintă în dietă, sînt destui, care, deși susțin cele enunțate de dl Babeș, combat, fie pe față, fie în taină, pe dl Babeș însuși.

Aceasta e cea mai de căpetenie dintre cauzele zădărniciiei tuturor opintirilor noastre.

Inclinațiile și aversiunile de natură curat personală ne țin despărțiți, nu ne lasă să ne unim constant și sigur puterile.

Aceasta însă dovedesce, că ne lipsesce tărie de convingeri, că nu simțim pe din destul sarcina greutăților ce apasă asupra noastră, nu ne dor din destul loviturile, de care ne plângem. Căci dacă am ave în noi destulă durere de inimă, am stărui din toată puterea sufletului nostru și am ave o firească dragoste pentru toți cei-ce sînt gata de a stărui dimpreună cu noi, fie-ne ei ori-cât de puțin simpatici în alte împrejurări ale vieții.

Și de aceea cu tot dreptul ni se poate dice: nu este adevărat, că vi se face vre-o nedreptate! Vă bucurați de cele mai mari libertăți!

Cu adevărat nedreptătit e numai acela, care se simte nedreptătit, ear' cel ce se simte nedreptătit nu se preocupă de nimicuri, nu-și perde timpul cu certuri, ci-și adună toate puterile să se ajute, pentru-ca și Dumnezeu să-l ajute.

N'o dăcem aceasta, pentru-ca să facem din nou apel la înfrățire. Avut-am într'un timp foarte scurt destule desamăgiri; dat ne-a fost să simțim, cât de ridicol e a pune la noi temeiul pe mult lăudata solidaritate; știut ne este, că de puține sînt iluziunile, pe care trebuie să 'și-le facă cel ce susține la noi cauza română: nici paradă de vorbe, nici încercări zadarnice nu facem.

O dăcem, pentru-că simțim durerea și voim să se scie, că foarte mulți o simt dimpreună cu noi și că toți acestia aproabă și susțin dimpreună cu noi cele enunțate de dl V. Babeș și pe baza acestor enunțări merg cu dl Babeș în toate împrejurările și cu toată hotărârea.

Dar' o dăcem mai virtos, fiindcă opiniunea publică română e agitată de o cestiune, în fața căreia trebuie să se unească toți cei ce mai țin cătuși de puțin la stîmă și iubirea Românilor.

Ori-cari ar fi motivele ce determină pe unii dintre oamenii nostri politici de a nu se uni la o acțiune comună cu ceilalți, nu ne este permis a presupune, că nu toți doresc binele neamului nostru și stabilirea unor relațiuni mai bune între noi și Maghiari.

Nu poate dar' să fie între dînșii nici unul, care aproabă cele ce li se fac tinerilor nostri pe la aședămintele maghiare de învățămînt, nici unul, care nu admite, că este în interesul bunei păci să ne unim, cel puțin pe un moment, cu toții, ca să dăm tinerilor nostri scutirea, pe care cu drept cuvînt o așteaptă dela noi, și să facem să se scie, că fiii și frații nostri mai tineri nu sînt nisce copii horopsiți ai acestei țeri.

Căci dacă nu o vom face acum aceasta, mai curînd ori mai târziu va trebui să facem mai mult.

Nu vom vorbi despre desființarea societății „Iulia“, nu despre pîrinteasca îngăduire a guvernului față cu tinerii maghiari, care spărseseră ferestre și insultaseră pe Români prin versuri indecente, nu vom vorbi despre studenții din Lugoj, nu chiar nici despre pedeapsa dictată celor

șese studenți dela Cluj, pentru-că au felicitat pe nisce redactori achitați. Aceste sînt numai începuturile unei mișcări nesănătoase, măsuri luate pentru intimidarea tinerilor români și încurajarea celor maghiari.

Consecuențele acestor măsuri încep a se ivi la Budapesta, la Șemniț și la Cluj, unde tinerii maghiari se întrunesc, se constituie în areopag și pun sub interdict pe colegii lor români, silindu-i chiar să părăsească institutul, dacă nu se vor înjosi.

Acesta e începutul, și credem de prișos a mai cerceta, unde trebuie să ne ducă un asemenea început, dacă nu ne vom uni din timp, ca să cîrmăm răul.

Ori nu este unirea chiar nici în cestiunea aceasta cu puțință? nici chiar tinerimea noastră nu ne doare din destul, ca să trecem, de dragul ei, fie chiar numai pe un moment, peste micile conflicte ce ne despart?!

Revistă politică.

Sibiiu, 27 Aprilie st. v.

Din Berlin se comunică cu privire la originea scirii despre întălnirea celor trei împărați, că Țarul s'ar fi exprimat înainte de asta cu vre-o câteva luni înaintea unui diplomat străin, că el dorește să revadă pe împărații Germaniei și Austro-Ungariei și să-i cerceteze în țerile lor. Dacă, — ar mai fi dis Țarul, — conflictul cu Anglia se va aplană, precum dorește el, în mod pacinic, atunci se poate că încă în vara aceasta își va satisface dorinței presupunînd, că nu 'i-ar sta în cale dispozițiunile împăraților Vilhelm și Francisc Iosif. Despre declarațiile aceste s'a raportat la Viena și se dice, că acolo au produs mare mulțumire. În ceea-ce privesc timpul și locul întălnirii încă nu s'au făcut dispozițiuni.

Cestiunea afghană stă încă tot ca frunza pe apă. „Daily News“ e cel mai intim organ al ministrului-president Gladstone; cu toate aceste stăm să ne îndoim despre exactitatea scirii, că guvernul rus să fi oferit asigurări pozitive în privința aceea, că el n'are intenția, de a lua Herat-ul în proprietate nici acum, nici mai târziu. „Mai târziu“-ul acesta face suspicioasă scirea, deși Rusia nici mai nainte n'a avut intenția să ocupe China și Mervul, deoarece-ce nu de mult foile guvernamentale rusesci au declarat, că o astfel de declarare nu s'a făcut.

Negoțiările dintre lordul Granville și dl de Staal n'au altceva în vedere, decât declararea, că Rusia e gata, de a supune consonanța defectuoasă, ce s'a produs cu privilegiul convențiunii din 17 Martie, sentinței unui tribunal de arbitri. Lessar, comisarul rus de graniță, va părăsi Londra încă în săptămîna viitoare, și comisiunea engleză de graniță se va reduce la o secțiune mică de ingineri, cari vor fi însoțiți de trebuincioase.

Și în Petersburg se consideră starea lucrului ca ameliorată. Acuma, când negoțiările dintre cele două cabinete s'au transpus earăși pe terenul natural al intereselor materiale, se poate aștepta o soluțiune pacinică a cestiunii de graniță la

cas, dacă cabinetul englez nu va face pretenții, cari nu se pot împlini prin influențele, la cari se reduce mersul înspre rău al situației. O astfel de pretenție ar fi angajamentul formal al Rusiei relativ la Herat. De altminterlea se accentuează hotărârea de a înlesni pe cât se poate un aranjament pacific și se asigură totodată, că în cercurile rusești, nu există intențiunea ocupării Heratului. Consiliul de coroană, ținut la 1 Maiu în Gacina sub președința împăratului, n'a produs nici o hotărâre pozitivă. Scopul consiliului a fost, de a da prilej să se manifesteze deosebitele vederi asupra atitudinii Rusiei.

Deputații italieni Camporeale, Branca și Cairolu au fost interpelați încă mai de mult pe ministrul-president italian Mancini în chestiunea politicii coloniale a Italiei. Acestor interpelațiuni ministrul numai în 6 a. l. c. a răspuns și se dăce că acest răspuns nu a fost așa copios, precum se așteptase. La întrebarea, că trupele italiene ce fac în Massauah, n'a dat așa dicend nici un răspuns. Nici chiar asupra sorții soldaților n'a liniștit camera, deoarece el a declarat, că ar fi o greșeală militară, de a merge la Keren. Așa numitele „relațiuni deșteptătoare de încredere” între Italia și Abisinia vor folosi prea puțin bietilor Bersaglieri, cari între astfel de împregiurări vor fi fripti de soare, și deoarece dl Mancini n'a dîs nimic, ce ar fi putut produce aprobarea ascultătorilor, e de înțeles, pentru-ce vorbirea a fost ascultată cu o tăcere adîncă. Pentarchistii au propus să i se dea un vot de blam, care a venit încă ieri la desbatere. Se poate, că Mancini va trece și preste primejdia aceasta, deoarece majoritatea camerei nu voesece să provoace crîsă, — cu toate aceste desbaterea asupra votului de neîncredere va ave se fie aspră și pentru dl Mancini prea puțin plăcută.

Cu privire la afacerea diarului „Bosphore Egyptien” guvernul a dat în parlamentul englez următoarea declarație:

„În ceea-ce privește suprimarea „Bosphore-Egyptien”-ului, guvernul englez 'și-a dat consimțământul la aceea. Guvernul francez însă a protestat în contra sesizării tipografiei și a forței întrebuintate față cu consulul francez; el a pretins și pedepsirea funcționarilor, cari au executat sesizarea. Guvernul Maiestății sale a consultat pre-jurisconsultii sei, cari au ajuns la conclusiunea, că închiderea tipografiei după lege nu e justificată și că asemenea nu se poate justifica nici forța tehnică folosită față cu consulul francez. Astfel guvernul Maiestății Sale a luat act despre declararea guvernului francez, că anume acela nu dorește de a lua sub scutul

seu pe „Bosphore Egyptien”, că renunță dela sulevarea cestiunii suprimării acestui diar, și că e gata a-și retrage pretențiunea de a se pedepsi amplotiații egipteni, cari au executat sesizarea tipografiei. În urma acestora guvernul Maiestății Sale a răspuns, că e gata a se alătura regretului exprimat din partea Chedivului asupra acestor incidente. Guvernul a demandat lui Nubar pașa, ca să dea concesiune pentru redeschiderea tipografiei, să facă o vizită agentului diplomatic francez și să dea expresiune regretului guvernului englez asupra neînțelegerilor produse de guvernul egiptean cu privilegiul executării decretului.”

Diarul francez „Paris” ține, că părerea Angliei nu e justificată. Suprimarea foaiei „Bosphore Egyptien” a fost ilegală. Lui Nubar-pașa îi stă în voe liberă, de a aduce cauza înaintea tribunalelor mixte; va ave însă se întâmpine o condamnare, care nu va atinge numai persoana sa, ci și pe cabinetul din Saint-James, care i-a proclamat responsabilitatea.

Alegerile din Bucovina.

Cernăuți, 6 Maiu 1885.

Articolul publicat în nr. 90 al „Tribunei” despre alegerile din Bucovina a făcut o senzațiune mare mai ales în părțile interesate. Deși corespondentul în chestiune a lovit după proverbul german cuiul în cap, s'a greșit, însă nu în principii, ci în persoane.

După cum sîntem informați din foaia polonă „Gazeta polska” din Cernăuți s'au întrunit luni în 27 Aprilie 1885 o parte din alegătorii proprietarilor mari, cari au ales un comitet, care să se coopteze cu alte persoane și să formeze comitetul central de alegere.

Această adunare a avut loc Mercuri în 29 Aprilie 1885, la care au participat mai mulți deputați și alte persoane cari au hotărît lista deputaților, cari au să se aleagă cu concursul guvernului.

Această listă consistă din dl baron Victor Stîrcea și Dr. Nicolae cav. de Grigorcea din partea proprietarilor, dl Cornel Cosoviciu, consilier la tribunal, pentru orașele Siret-Suceava-Rădăuți, ministrul baronul Pino pentru districtul Sucevei, Iancu cavalier de Lupu pentru districtul Cernăuți, Iancu cavalier de Zotta pentru districtul Cozman-Vijnița și Anton cavalier de Kochanowski pentru orașul Cernăuți. Așadar s'a greșit corespondentul față cu două persoane și anume cu consilierul Cosovici și bar. Victor Stîrcea pentru districtul Cernăuți.

După cum am aflat pe cale indirectă dela un membru, care a luat parte la această adunare și anume — ca să nu se suspitioneze cineva pe nedrept — din partea corespondentului dela „Gazeta polska,” care a desfășurat în public toate ce s'au petrecut în această adunare, rolul persoanelor convocatoare, cari și au cărna politice

naționale în mână, a fost foarte trist; căci la interpelațiunea făcută de deputatul dietal Vasile Morar s'au descoperit toți candidații, mai ales pentru districte și orașe, s'au fost hotărît mai înainte de guvern, și că această adunare a fost numai conchemată pentru a-și lua decisiunile în sensul guvernului și spre salvarea lui.

Nu sîntem antigubernamentali și voim să susținem ministerul Taaffe după putință; credem însă că și guvernul se nu-și lăță joc de noi dictându-ne candidați după plăutul său, și deplângem pe capii partidei, că se lasă seduși într'un astfel de mod de președintele țerii, care se lasă condus pe de o parte de baronul Eugen Styrna eară pe de altă parte de Anton Zachar, redactorul gazetei Cernăuților și inimic incarnat a tot ce e român. Căpitanul țerii baronul Alexandru Vasileco, e un model de onestitate și de un caracter firm, are însă slăbiciunea, că e foarte credul și se lasă bîimăcit de unii oameni rafinați, cari îl folosesc spre scopurile lor.

Ce se atinge de candidații nominați de guvern, apoi în prima linie salutăm cu bucurie candidatura baronului Victor Stîrcea și a cavalierului Iancu de Zotta, deși cel din urmă are prea puțin prospect să fie reales. Mai puține avantagii va ave țeara din partea domnilor Dr. Grigorcea, Cosoviciu și Iancu Lupul, mai ales că cel din urmă a dat prea puține dovezi despre simțimentele sale patriotice românești. Nu din cauza aceasta, ci din alte cauze e și alegerea sa problematică, fiindcă poporul din districtul Cernăuților nu alege pe o persoană, pe care nu o cunoaște și n'a făcut nimic pentru popor.

Dintre candidații ceilalți naționali avem a aminti pe președintele Mihailu Pitei, care candidează serios în contra ministrului Pino, și pe adiunctul dela tribunal Vasile Morariu care are cele mai mari șanse să fie ales chiar în două districte, și-a retras însă, după cum aflăm, candidatura față cu Iancu cav. de Zotta și Iancu cav. de Lupul spre a nu face dificultăți în cauze naționale.

Am dori însă, că proprietarii mari, cari și-au câștigat și ei merite pentru țeară, să nu se separeze mai ales în cauze politice-naționale de ceaialaltă inteligență română, și la ori-ce cauză mai ponderoasă să se conformeze și opiniunii *minorum gentium*, căci la din contră se vor naște earăși dificultăți în țeară și n'ar fi bine, că să se întemple earăși astfel de neînțelegeri cum s'au întemplat la alegerile de față.

Pe baronul Alexandru Vasileco îl rugăm să fie precaut în faptele sale, căci e încungiurat de nice persoane foarte dubie, cari îl întrebuintează pentru scopurile lor personale și din care cauză trebuie să sufere țeara întreagă.

Deci să mergem la alegere și deee Domnul, ca să reese lista compusă, deși e impusă de guvern. Coriolan.

Cronică.

Excelența Sa bar. Schönfeld, comandantul corpului de armată de aici, a plecat azi dimineață cu trenul dela 8 oare la Feldioara.

Maialul de ieri al copiilor și studenților dela scoalele săsesci din Sibiu, fiind favorizat și de un timp frumos, a succedat foarte bine. Dela 12 oare m. a început publicul a merge spre Dumbrava Sibiului și pe la 4 oare după ameați aproape jumătatea orașului se afla în pădure. Inteligența română încă a fost bine reprezentată. La 8 oare seara s'a reîntors spre oraș atât publicul cât și tinerimea pe lîngă sunetele muzicii regimentului de infanterie nr. 82.

Expoziția dela Budapesta, prelîngă toată atragerea intenționată prin deschiderea pompoasă ce s'a făcut, după toate semnele e foarte rău cercetată. Animația, ce voiesc să dea diarele maghiare, nu vrea să prindă nici între poporul maghiar, ear' celelalte naționalități din țările de sub coroana Ungariei sînt cuprinse cu năcazurile serioase ale vieții.

Cuceririle industriei ungare. „Pester Lloyd” de ieri vorbind despre juncțiunile de căi ferate orientale spre sfîrșitul articolului scrie: „Produsele Ungariei pe terenul industriei mici și mari sînt, — după cum au țările vecine ocaziune să se convingă tocmai acum la expoziție, — tocmai de ajuns pentru a ridica pretențiunile îndreptățite la folosirea de ele, cu atât mai virtos că așa ceva se înlesnesce prin schimbarea bunurilor; din această cauză ar trebui ca să pășim cu toată energia și cu tot curajul la cucerirea economică a Statelor balcanice!”

Necrolog. Atanasie Tuducescu, profesor de teologie la „Institutul teologic-pedagogic” din Arad, ați la 25 Aprilie (7 Maiu) 1885 la 31/4 oare d. a. a răposat în Domnul. Răposatul a fost unul dintre cei dintâi profesori dela acest institut, Român înflăcărat și conferențiar bun. El a introdus ortografia Academiei române la acest institut; avînd se îndure pentru aceasta cele mai multe neplăceri.

Din dieta Croației. În dieta Croației scenele turbulente sînt la ordinea zilei. În ședința dela 7 l. c. n. deputatul Frank respinge cu indignațiune imputările ce li se fac Croaților decătră guvernul ungar, că Croația ar fi întreținută de Ungaria. Frank arată că Ungaria a păgubit-o pe Croația anual cu suma 1 1/2 milion subtragînd din venitele comune percepțiunile postelor și telegramelor provinciilor de margine. Camenar dîce că la 1868 Croația plătia drept contribuție numai 4 milioane, precînd acum plătesce 16 milioane floreni. La obiecțiunile șefului de secțiune Stankovics, deputatul Grzanics dîce: „Noi am audit dela reprezentantul guvernului, că guvernul și-a trimis pe omul său de încredere la Budapesta. Dar se va opune oare aceasta dlui său? El ar fi în stare să subscrie sentința de moarte a tatălui său.”

„Un domn ce stă mai pe sus de lege.” „Vestung. Grenzboten” scrie: „La deschiderea expoziției regnicolare s'a întemplat, că dl Carol Csemegi, președintele senatului curiei reg. din

Foița „Tribunei”.

Bunica

de Bojena Némcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

„Și acum afară!” porunci tata. „Arătați-le copiilor bufița și aruncați gaita, ce o am împușcat astăzi; arătați-le cățelușii și fasanii cei tineri. Dar' să nu-mi sburăți printre păsările aceste ca nisce ulii, altfel o să vă —”

Adausul acesta copiii nu-l mai aușiră, căci abia dîse tata: „Afară!” — toți deodată deteră năvală prin ușă.

„Curată goană!” strigă pădurarul rîdînd; se vedea însă, că goana aceasta nu-i este neplăcută.

„Copiii sînt copii, sînge tineri!” — dîse bunica.

„Numai dacă băieții n'ar fi așa de sîlbateci”. Să mă vedeți, bunico, că diua întreagă sînt cu frica în spinare. Aleargă într'una, se urcă pe copaci, se dau de-a tumba, rup pantalonii — grozavi sînt — nevoie mare. Îi mulțumesc lui Dumnezeu, de fata aceasta bună, — e ca cîșul bun, nu alta”, grăi doamna pădurăreasă.

„Ce mai vreți, doamnă nănașă: după mumă fîca, după tată fiul se cunoaște”, glăsui bunica.

Doamna de casă îi dete cu un zîmbet fetică bărbatului, ca s'o poarte nițel. „Numai să aduc ceva de mîncare, îndată o să fiu aici”, adause apoi.

„Bună nevastă”, dîse pădurarul după-ee eși din ușă; „ar fi păcat să-i facă rău cineva. Numai dacă nu i-ar fi totdeauna frică, ca nu cumva să se omoare băieții. Ce mai este de băiat, dacă nu e foc în el?”

„Tot ce e prea mult, strică, domnule nănaș. Dacă le-am da deplină voie, ar umbra în capete”, grăi bunica, deși nu totdeauna se ținea de cuvintele aceste.

Nu ținî mult și prin ușă intră doamna de casă cu mîinile pline. Pe masa cea de stejar se ivi o pînză albă, farfurii de maiolică, cuțite cu coade din coarne de căprioară; se puseră acolo fragi, jumări, smîntănă, pîne, miere, un și bere.

Găzdoaica îi luă bunichii fusul din mînă, dîcînd: „Acum să lăsați torsul, bunico, și poftiți. Tăiați pîne și ungeți. Untul e bătut astăzi și berea e nebotezată. Jumările nu sînt prea isbutite, le-am gătit așă într'un noroc; însă dacă vine cumva ceva pe neașteptate, îi place omului. Fragile nu le mîncăți d-voastre, însă copiii le plac, când li le stropesc cu smîntînă”. Așa îndemna doamna pădurăreasă și vorbind tăia felie după felie, ungea cu unt, stropia cu miere.

Deodată bunica, ca și cum și-ar fi adus aminte de ceva, se bătî pe frunte dîcînd: „Că de ui-

tăcios mai este capul cel bătrîn! Uitați-vă, până acum nici nu-mi plesni prin cap, să vă spun că în altanul dela mine am vorbit cu doamna principieasă.”

„Nu e de mirare, pase-mi-te copiii îl ameteșc pe om cu țipetele lor”, dîse doamna pădurăreasă. Pădurarul însă întrebă îndată, ce le-a dîs doamna principieasă?

„Să nu povestiți, bunico, până nu mă întorc”, se ruga pădurăreasa, trebuie să-i mulțumesc mai nainte pe copii, ca să șadă nițel molcom.

Copiii în vremea aceasta dădura raita pretutindenea; băieții pădurarului, Frank și Bertik erau tot în frunte tălcuindu-le toate. Tocmai stau dinaștea casei pe earbă și mica Anină își arăta înaintea lor iscusința, sărînd preste bîș și aducînd în gură lucrurile aruncate, când se ivi pe prag muma, strigîndu-i la gustare. Nu se lăsară poftiți de două ori. „Ședeți frumos sub copaci, mîncăți și nu vă prea murdăriți!” îi îndemna, întîndu-le mîncarea pe mîșute. Copiii ședură și împregiurul lor se puseră cîinii, cîscînd gura la dîșii.

După-ce doamna pădurăreasă a intrat earăși în odaia, se rugă de bunica, ca să povestească despre doamna principieasă. Bunica povesti tot din cuvînt în cuvînt, cum și ce s'a petrecut în altan.

„Totdeauna îi dîc, că are inimă bună”, grăi pădurăreasa. „De câte ori vine aci, tot întrebă ce mai fac copiii și pe mica Anuță o

sărută pe frunte. Cine iubesc pe copii e om bun. Însă slugile o vorbesc, ca și cum ar fi nu știu ce.”

„Fă-i dracului bine, și-ți răsplătesc eu iadul”, grăi bunica.

„Așa e, așa e, bunico”, dîse pădurarul, „adeverată mai este dîcala. Asta o țin eu, că nu ar trebui să dorim o doamnă mai bună, dacă nu ar ave în giurul său așa strengari; acestia o întărită și o înșeală. Și canalia aceasta nu e de alt ceva pe lume, decăt să-i fure vremea lui Dîeu. Când bag de seamă, bunico dragă, la toate cele de pro lume, adeseori îmi gîndesc: Să vă trîsnească de mii de ori! Doară să nu mă necăjesc, aducîndu-mi aminte, că un bădăran, care nu scie alta, nu este bun de alta, decăt să stee după căruță ca o păpușă de lemn și să tot clocească în odaie, — că acesta are tot atât ca mine, că acesta plătesc mai mult decăt mine, care trebuie ca în ploaie, în tină, în zăpadă să străbat pădurile și noapte, să mă gîlcevesc cu hoții de pădure și să chizeșc toate și să vîd de toate. Nu am de ce să mă plîng, sînt mulțumit; însă când un sforăi de acestia îmi vine aici și-și schimbă nasul la mine: atunci, pe inima mea i-aș . . . , însă de geaba să mă necăjesc”. Și domnul pădurar luă păharul ca să-și înnece mînia.

„Dară scie oare doamna aceasta despre toate cele ce se întemplă? De ce nu-și ia cineva inima în dîinți să-i spună, când i se face vreo nedreptate? întrebă bunica.

Budapesta, se născuă întocmai ca și alți muritori supuși legii, a ajunge la locul expoziției cu birja. Deoarece însă își permiteau acest lux și alte persoane, și birja dlui fabricant de cod penal încă a trebuit să se pună în ordine și șir și să meargă în paș încet. Dl Csemegi posedă însă un temperament înfrântat și e amic al progresului uriaș, ceea ce dovedește și codex-ul său; nu e mirare dar' că a demandat cocierului său să ese din șir pentru a mîna înainte. Observând un inspector de poliție călăreț încercarea aceasta, a voit să oprească trăsura și să îndrumeze la ordine; dl Csemegi însă l-a insultat și a insistat prelungit voiața sa. Întreg episodul nu ar fi fost bătător la ochi dacă nu ar fi voit acum poliția din Budapesta să cocoloșească lucrul pentru a subtrage pe puternicul președinte de senat de sub urmările codului penal „manufacturului său propriu”. Acum se vorbește de oficio despre „mici neînțelegeri și degradează pe inspectorul de poliție la simplu polițist ceea ce de altcum — după părerea noastră — nu schimbă nimic în afacere. În contra cocoloșirii „Függe” afirmă, că fabricantul de cod penal Csemegi l-a numit pe funcționarul de poliție și om de nimic („gazember”). Cu tot dreptul putem întreba: cine să respecte legile dacă aceia, cari le-au făcut, le calcă? La noi legile sînt făcute numai pentru popor”.

Renoirea convențiunii comerciale cu România. În privirea apropiării timpului când monarhia noastră are să renovească convențiunea comercială cu România, contele Széchenyi a adresat secțiunii regnicolare ungare de agricultură o scrisoare, prin care aceasta e recercată să studieze convențiunea încheiată cu România în 22 Iunie 1875 și pe baza experiențelor făcute în decursul acestui timp să dea raport asupra părerii sale, ce modificări și adăugări ar trebui să se facă.

Mai capătă și boerii. Boerii în genere și cu deosebire boerii noștri așa numiți „magnați” își cam însușesc privilegiul de a nu ține seamă de regulile bunele cuviințe când e vorba de a tracta cu noi cestiionali muritori cari ne agonisim pînă prin sudoarea feții. Câte odată le mai asudă și boierilor obrazul sub muncă muritorilor de rînd. „Budapester Tagblatt” ne istorisește un caz din Pesta în care pășitul boier este, un tînr magnat ardelean. Eată cazul: Erau în o loge a Orfeului două dame și însoțitorii lor. Tot în această loge se dădea și un tînr pictor maghiar. În logea de alături se dădea doi magnați tineri, dintre care unul sătura cu o deosebită complență cu fum societatea în care se află și pictorul. Pictorul, sătul de obraznicia vecinului său, îl provocă să se poarte mai cuviincios, la ceea ce magnatul îi răspunse cu „Ovreule!” căci din întemplantă ceilalți din loge erau Ovrei. La aceasta pictorul îi diuse: „Dacă nu ești un laș urmează-mi în foisor căci aci nu te pot dresa”. După mai multe atacuri în vorbe merseră amîndoi în foisor. Pictorul îl apucă la mână pe magnat, îl bătă și îi dădă pămînt pînă ce publicul ce era de față îl scăpă pe bietul boier de dresură spunîndu-i dresatorului că dresatul este un tînr din o familie magnată ardeleană însemnată, la ceea ce pictorul declară că și-a luat deja satisfacțiunea.

Principesa Milena din Muntenegru a călătorit în Rusia pentru a cerceta pe fia sa bolnavă. Principesa a călătorit preste Viena, dar nu s'a oprit la expoziția din Buda

„La dracul, cine ar vră să se frigă? Eu adese-ori vorbesc cu dînsa și aș pute să-i dic mai una, mai alta; însă tot îmi gîndesc: „Francă, taci ca să nu-ți cadă pe spinare”. Și în sfîrșit n'ar trebui să ne creadă; va întreba pe cei mai înalți și eată-vă—e gata treaba. Acestia sînt unii la altul, asta e mîna nedespărțită. Am vorbit cu dînsa cu câteva zile mai înainte; umbla prin pădure cu principele ăla străin, care este aici la dînsa. Întîlniră undeva pe Victoria și m'au întrebat despre dînsa; principeasa se spăriă”.

„Și ce i-ai dîs? întreba bunica.

„Ei bine, ce puteam să-i dic? Spusei, că e nebună, dară că nu-i face rău nimenuia”.

„Și ce mai răspunse?”

„Seșu pe earbă și principele i seșu la picioare, mie însă îmi porunciră, să seșu la dînsii și să le povestesc despre Victoria cea nebună și cum s'a întemplant de a nebunit”.

„Și d-ta bun bucuros povesteai, nu-i așa?” zimbă pădurăreasa.

„Bine dîci, nevastă, cine n'ar slugi bucuros o doamnă frumoasă. Și principeasa noastră întră adevăr nu mai este așa de tînră, însă tot al dracului de frumoasă doamnă mai este. Și apoi, ce era de făcut, trebuia să povestesc”.

(Va urma.)

pesta după cum comunicau mai ieri toate diarele maghiare. O depesă din Petersburg cu datul de ieri spune, că fiica principelui de Muntenegru a și murit în apărindere de plumăni; principesa a aflat-o deja moartă.

Organizarea judecătorească în România. Ministrul justiției a supus membrilor comisiunii, însărcinată să studieze reforma magistraturii, un cestionar, ale cărui puncte principale sînt următoarele:

a) Dacă trebuie menținută în principiu actuala organizare judecătorească; b) dacă apelul trebuie menținut sau desființat; c) dacă se poate introduce sistemul judecătoreșului unic; d) dacă s'ar pute admite ca, după o a doua cassare a unei hotărîri, curtea de casație să judece procesul în fond în mod definitiv.

Recrutarea magistraturii. a) Care ar fi cel mai bun sistem de numire a magistratilor: Electivitatea? Presentarea după o listă sau numirea de către ministrul? b) Care ar fi condițiile de admisibilitate: Examen prealabil? Noviciatul? și după care condiții s'ar face înaintările?

Posițiunea magistratului. a) Dacă se poate primi principiul inamovibilității pentru toate curțile și tribunalele, sau numai pentru o parte, și dacă se poate acorda inamovibilitatea individuală după un stagiu oare-care. b) Care ar fi autoritatea ce s'ar pute pronunța asupra pedepselor disciplinare?

Onorarul. a) Dacă se poate admite sistemul uniformisării magistratilor punîndu-i pe aceeași treaptă. b) Dacă pentru mărirea onorului se poate înființa taxe asupra executării titlurilor definitive. c) Dacă, fără inconvenient, grefele pot înceta de a fi plătite de stat, acordându-li-se o taxă de percepere.

Afară de aceasta, cestionarul mai cuprinde întrebări relative la actele autentice, precum: Dacă este bine a se înființa notari; dacă la tribunal nu e destul pentru actele autentice un singur judecător.

În privința instrucțiunii criminale: Dacă s'ar pute desființa instrucția secretă și judecătorii de instrucție, precum și camera de acuzare; dacă pentru delictele de bătaie, rănire, furt, calumnie, duel, delict silvice, atentări contra bunelor moravuri, se poate admite juriul corecțional, unde un număr de patru jurați și un judecător să poată judeca definitiv și cestiunea de drept și cea de fapt.

Donățiune. Comuna urbană Dorohoiu (România) este autorizată să primească donățiunea făcută prin testament de răposatul Dimitrie Vărgolici, consistînd din legături în bani de o valoare de 400 galbeni și o casă de un preț de 1000 galbeni, lăsată în folosul școlii și pentru îmbrăcămînta a 10 elevi săraci din localitate.

Principesa Sturdza, văduva fostului Domn al Moldovei, a reposat în Baden-Baden în 7 Maiu n.

Principele Bulgariei a sosit alaltăieri în București. Regele României l-a întâmpinat pe principele Alexandru la gara Filaret. Se crede că principele va sta în capitala României vre-o două zile.

Cestiuni scolare.

Tractarea exercițiilor gimnastice în școlile primare.

De

Iosif Aron.

(Fine.)

VIII. Mersul.

Mersul pe loc — una! două! una! două! etc. Mersul pe loc se face fără paș, ridicînd și punînd la „una” piciorul stîng pe pămînt, la „două” piciorul drept, întocmai ca la mers, și înceată la comanda „stați”. Prin acest exercițiu și prin cele următoare se deprind băieții scolarii în mersul pe tact.

Fugapoloc — una! două! etc. Acest exercițiu se execută saltînd pe amîndouă picioarele, așa că pe „una” se ridică piciorul stîng întins înainte, pe „două” se lasă acesta înjos și se ridică cel drept.

Mergeți cu paș scurt — una! două! etc. Se pășește cu paș tare scurt — după comandă.

Faceți câte un paș deplin — una! două! etc. Se pășește rar și cu paș deplin — după comandă.

Schimbați pașul — una! două! Piciorul care se află înapoi se trage pînă la călcîiul celui dinainte cu înțime îndoită și se pășește de nou cu cel ce se află înainte.

Mergeți saltînd — una! două! una! două! etc. Pașul se schimbă tot mereu, la „una” fiind cu stîngul, la „două” cu dreptul înainte — pînă se comandă „stați pe loc!”

Exercițiile de pînă aci se fac ținînd mîinile la șolduri.

Mergeți cu paș deplin — una! două! etc. La anunțitul comădei se lasă greutatea corpului pe piciorul drept, când sună cuvîntul „una” se începe mersul cu paș deplin; în decursul mersului se lasă mîinile a se mișca liber în jos, corpul se ține drept; mergînd unul după

altul, băieții trebuie să lase între sine distanță de un paș, umerii să le fie în linie dreaptă.

Stați pe — loc! Numai după-ace sună cuvîntul „loc” se oprește mersul.

Scurtați — pașul! Pașii se fac numai pe jumătate ca cei obișnuiți.

În paș — deplin! Se pășește earăși cu paș întreg.

Schimbați — pașul! Ca mai sus.

Mergeți înapoi — una! două! Se pășește înapoi făcînd pași de jumătate.

Mergeți cu paș iute — una! două! Mersul se urmează în paș iute pînă când se comandă „în paș” ori „stați pe — loc”.

Mergeți în paș de fugă — una! două! Sau se fuge cu mîinile pe șolduri, sau se țin brațele de jos în linie orizontală.

Întorcerile corpului se se facă și în decursul mersului. — La formarea rîndului cadruplu din rînd dublu, în decursul mersului, băieții dela capătul dinainte al rîndului au să facă pași scurți, pînă-ce se formează rîndul cadruplu, ca așa băieții din urmă să nu fie siliți a fugi și a-și perde pașul; ear' la descompunerea rîndului cadruplu au să facă pași scurți băieții dela capătul dinapoi al rîndului, cari mai sînt încă tot în rînd cadruplu. După-ace s'a format ori descompun rîndul, se comandă: „În paș deplin!”

Pentru a-și însuși băieții scolarii dexteritate în mersul frumos, exercițiile din partea aceasta trebuie să se repetească adese-ori și cu toată luarea aminte. Deosebită îngrijire recere ținerea corpului.

Împrăsciarea și reîntrunirea în șir și în rînd. Acest exercițiu are să procure băieților un fel de recreare și distracție printre exercițiile corporale ce le fac stînd în picioare mai mult timp. La comanda:

Împrăsciați-vă! Băieții se împrăscie după plac pe locul de gimnastică, fie-care își înseamnă însă bine soții, cu cari a stat în șir ori în rînd și poartă grije la comanda învățătorului, ce are să urmeze. Dacă împrăsciarea s'a făcut dintr'un șir, comanda următoare are să fie: „În șir”; ear' dacă împrăsciarea s'a făcut dintr'un rînd, comanda următoare are să fie: „În rînd”. Atît șirurile cît și rîndurile au să se formeze la distanță de 3 pași în fața învățătorului.

În șir! una! două! trei! patru! Sunînd comanda „În șir”, băieții aleargă în paș de fugă și se postează la distanța de 3 pași înaintea învățătorului, mai întăiu pînă-ce dela mijlocul șirului, lîngă care apoi dea-dreapta și dea-stînga se șirnesc celelalte pînă în ordinea, în care au fost înaintea de împrăsciere.

În rînd! una! două! trei! patru! La comanda aceasta aleargă și se postează înaintea învățătorului cu 3 pași mai întăiu băieții din fruntea rîndului și după acestia ceilalți, fie-care la locul său, precum au fost înaintea de disolvarea rîndului.

La reîntrunirea în șir și în rînd mișcarea se înceată la cuvîntul din urmă al comădei (la cuvîntul „patru”). Între șiruri și rînduri să fie distanță de un paș.

IX Săritura.

Săritura se exercitează fără comandă. Băieții vin unul după altul cu mîinile pe șolduri la o jumătate de paș înaintea sfoarei, își pleacă puțin trunchiul înainte, se ridică pe degetele picioarelor, încovoie genunchii puțin și se reped cu înțime preste sfoară; genunchii trebuie repediți cît e cu putință cătră pept, și la săritura în jos se se lase pe degetele picioarelor.

La început se ține sfoara preste care se sare de tot jos, apoi se ridică treptat pînă ajunge orizontal cu genunchii, și mai sus; mîinile se lasă la sărit natural în jos.

După săritura în sus urmează săritura în lungime. La săritura în lungime se stă 2 pași înaintea sfoarei, se pune piciorul stîng ori drept la distanță de un paș înainte și se asvîrle preste sfoară cu mîinile înainte. Această săritură se face și fugind, mai ales când vrem să sărim departe; în cazul acesta ne postăm vre-o 10 pași înaintea sfoarei și fugim întăiu încet și pe urmă o pași scurți și iuți.

Printre exercițiile corporale libere sînt de a se întrefese și exerciții la aparate: sul, paralele, scară, prăjină, fune, verigi etc.

Adaus.

Încât privește modul, după care sînt de a se face deprinderile gimnastice, se înseamnă următoarele reguli:

a) În oarele pentru gimnastică să se mențină disciplina și ordinea întocmai ca în școală; în pause însă scolarii se pot mișca liberi și negenați.

b) Învățătorul să arete scolarilor prin exemplu și totodată să le explice și prin cuvînt ce au să facă și cum au să facă, să analizeze fiecare exercițiu în elementele sale și să-l execute de mai multe ori.

c) Sclarii să imiteze exercițiul pînă sînt în stare a-l executa și ei cît se poate mai exact și mai frumos.

d) Să se deă exercițiilor un rînd firesc, trecînd dela cele mai simple și ușoare la cele mai complicate și mai greu de executat.

e) Exercițiile să varieze în fiecare oară.

f) La gimnastică să se împeune și cîntul, cu deosebire la marșuri.

Reșinari, în Iartie 1885.

Vindecarea difteriei.

Ni se trimite spre publicare următoarele: *)

În nr. 69 al lui „Magyar Polgár” din anul curent, primăria opidană din Roșia montană a Abrudului, publică o notiță despre modul de vindecarea sigură a morbului difteritic.

Modul acesta de vindecare este invențiunea unui medic român a dlui Simion Caian; — Și deoarece nu am observat, că foile române se fi luat notiță despre acest comunicat, îmi iau voia cu permisiunea mult on. d-voastre dle redactor a vî ruga să-l publicați în traducere după cum urmează:

Medicament sigur în contra difteritisului.

În contra boalei difteritice, acel morb teribil, care de mai mulți ani bîntue patria noastră, răpînd din sinul nostru sute și mii de jertfe mai cu seamă din șirul fragedelor ființe necruțînd nici persoanele mai înaintate în etate, — pînă acum nu s'a aflat medicamentul sigur și înțeleptii lumii au stat împetriți înaintea acestui inimic teribil, pentru-că nu l-au sciut curma, deși este cunoscut, că s'au încercat toate mijloacele, prin care s'a creșut a se pute sufoca; deci dar' pre această cale au avut privilegiu de a-și măsura puterile științifice.

Acest morb s'a ivit în opidul Roșia înainte de aceasta cu 12 ani. De atunci încoace și-au secerat victimele sale — deși în măsura mai mică, — mai în toți anii. În anul 1881 a pășit cu o violență mare astfel, încât familii întregi și-au pierdut toți băieții spre marea durere a părinților și spre dauna nereparabilă a patriei și a omenirii.

Bravul nostru medic montan: Spectabilul domn Simion Caian, a dat de atâte ori probele cele mai înveredate ale priceperii și străduinții sale neclintite, pentru a ajuta omenirii și pentru a stîrpi și sufoca boalele cele multe ce s'au ivit și se ivesc în acest ținut muntos, și în cele mai multe casuri a îndeplinit vindecările cele mai norocoase; dar' față cu morbul difteritic se părea, că stă și el fără a-și sci ajuta, deși întru alte casuri la mulți a mîntuit vieața.

Și pre lîngă toate aceste nu a desperat, pentru-că avînd tăria de suflet împreună cu o sîrguință nemărginită în scrutările sale pe terenul științelor medicale i-a succés a învinge și această pedeică, pentru-că ani îndelungați a perseverat a-și pune științele sale la probă și nu a încetat pînă-ce a aflat modul sigur și mijlocul potrivit întru vindecarea sigură a difteritisului.

La finea anului trecut, morbul difteritic ear' a fost început să graseze în comuna Roșia și giur. Dlui Simion Caian i-a succés cu medicamentul întrebuintat de el a vindeca preste 60 persoane, ba chiar și băieții din fașe a mîntuit din gura morții, deci dar' medicamentul întrebuintat de el este a se privi ca cel mai probat, pentru-că nici un morbos nu a sucumbat sub cura lui sigură.

Acest rezultat, acest mijloc pentru vindecarea sigură a difteritisului este un neprețuit acuisit în societatea omenească și poate deobliga și pre cele mai mari capacități medicale.

Spe adevărarea celor arătate poate servi de dovadă suma testimoniilor emanate atît dela autoritatea politică cercuală, cît și dela primăriile comunelor din apropierea Roșiei și dela farmacistii experți în lucruri de atari, cari s'au subșternut regimului spre aplecare.

Tragem dar' atențiunea publicului în cas de lipsă asupra acestei invențiuni de mare preț și îndrumăm pre cei cuprinși de acest morb înfricoșat a se adresa la dl Simion Caian sub-medic montan în Roșia-montană (Verespatak) de lîngă Abrud.

Amos Popescu, m. p.
notar.

Ebergényi Soma,
primar.

Totodată aduc la cunoștința publică, că dl Simion Caian are în lucrare un tractat întreg despre natura morbului difteritic precum și despre modul și mijlocul lui de vindecare sigură.

Ruconianu.

*) Redacțiunile „Observatorului” a „Gazetei Transilvaniei” a „Telegrafului” a „Foaiet scolare” din Blaj a „Familiei” și a altor foi românesce sînt rugate a reproduce acest comunicat.

Traducătorul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Budapesta, 9 Maiu n. În fereștrăul cu abur al lui David Löwy din Pesta-nouă s'a întemplant ađi înainte de ameađi o exploziune de cazan de care au fost ucis 7 oameni.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu-legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 8. **Colăcăriul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Flița a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librării și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Sciri economice.

Despre piața de bucate din străinătate. În zilele mai din urmă vremea, chiar și în străinătate a produs multe griji. Precum la noi în Ungaria, așa și în Europa de mijloc în general a domnit o secetă mare în săptămânile trecute, ce a cauzat pagube însemnate sîmînăturilor.

Posiția piețelor de bucate de prezent e de așa, că nu se poate câștiga o reprimire acurată asupra lor. În locul primei politici acea, care de săptămîni întregi neliniștește direcțiunea comerțului și cu toate că de repetite ori s'a constatat, că din conflictul anglo-rusesc nu va fi răboiu, totuși speculația s'a folosit prea mult de această împrejurare. Comerțul universal a ținut răboiul de neîncungirabil și mișcarea, ce s'a produs prin aceasta, a fost atât de mare, încît față cu aceasta ori-și-care altă împrejurare, ce de altcum s'a obișnuit a juca rolă însemnată, acum e înlăturată. Nu suferă nici o îndoială, că speculația, din incidentul faimelor lăfite despre răboiul anglo-rusesc, s'a înecuit tare în comerțul de bucate, că mișcarea urcării de prețuri ce a durat timp atât de îndelungat se va modera, precum aceasta se și observă acum mai de curînd și astfel în prețuri vor deveni iarăși bunele relațiuni.

Pe piața Americii de meadă-noapte pe la începutul săptămînii trecute prețurile au fost schimbăcioase, în decursul săptămînii însă a fost o urcare de prețuri puternică. Se pare că în America s'au prețuit prea mult urmările ce s'ar putea naște din evenimentele răboiului, și au fost în acea credință, că dacă exportul Rusiei va fi împedat, atunci cerealele Americii de meadă-noapte vor fi iarăși domuitoare în consumația Europei apusene. Această combinație enormă a fost potențiată și de împrejurarea, că în țările producătoare ale Europei, timpul a fost nefavorabil și că în America se așteaptă la mai puține produse.

Exportul în Europa a scăzut în săptămîna trecută; a fost adevărat: 126.000 cuartere de grâu, 202.000 saci cu făină de grâu — față cu exportul săptămînii precedente de 172.000 cuartere grâu, și 236.000 saci cu făină de grâu.

Pe piețele engleze direcțiunea urcărilor de prețuri n'a fost așa vehementă. Din extern s'a importat foarte mult pe la început, și aceasta a fost cauza, că nu s'a urmat impulsul Americii. Preparatele au fost enorme pe piețele engleze, și nici cel mai mare pesimist nu poate afirma, că îndestularea consumației ar cauza îngrijiri.

Pe piețele franceze prețurile bucatelor s'au urcat, deși mai încet, dar totuși într-o direcțiune deamănă de atențiune; numai în zilele mai din urmă s'a arătat o scădere în formarea de prețuri. Piețele belgiane și holandeze au fost mai precaute. Urcarea de prețuri în aceste țări e neînsemnată.

În Germania de neadă-și și în ținuturile Renului cu deosebire relațiunile nefavorabile ale timpului au pornit consumația în tracol, ca să plătească bucatelile cu prețuri mai urcate. Pe piața din Berlin comerțul de bucate a fost schimbăcios, în sfîrșit însă prețurile s'au urcat foarte tare. Asemene mișcare a fost și în comerțul de secară.

Piața din Sibiu, 8 Maiu. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30 secară 66 până 72 chilo fl. 4.— până fl. 4.60, orș 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 68 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 5.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, sēmēnță de cānepă 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linteaz 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 55.—, sēu brut fl. 32.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 51.— până fl. 52.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cānepa fl. 40.— până fl. 41.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.75 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr., carnea de vitel 38 până 44 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., onē 10 cu 16 până 20 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 7 Maiu n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 37.— cr. până 38.— cr., unguresci grei, tineri 39.½ cr. până 40.½ cr., de mijloc 40.½ cr. până 41.— cr., ușori 40.½ cr. până 41.— cr., marfă țērāneascā, grea 37.— cr. până 39.— cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., ușoară 41.— cr. până 42.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci, grei 39.— cr. până 40.— cr., transito de mijloc 39.— cr. până 40.— cr., transito ușori 39.— cr. până 40.— cr., îngrāsați cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la garā.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 8 Maiu st. n.

Grāu (din Banat): 72—75 Kilo fl. —.— până —.— 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (lūngā Tisza) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 9.40 până 9.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Alba-Regalā) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 9.20 până 9.75, (de Bacskā) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 9.— până 9.50.

Sēcara (ungurescā) 70—72 Kilo fl. 7.70 până 8.—. Orđ (nutreț:) 60—62 Kilo fl. 7.— până 7.30; (de berārie) 62—64 Kilo fl. 7.50 până 9.70.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 7.25 până 8.55. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.35 până 6.40; de alt soi fl. 6.25 până 6.20.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mālaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grāu (primāvarā) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 9.56 până 9.58.

Sēcara (primāvarā) —.— Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.20 până 6.22.

Rapița (August—Septembrie) fl. 13.½ până 13.½%.

Spirit (brut) 100 L. fl. 27.— până 27.50.

Bursa de Budapesta

din 8 Maiu st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	96.10
" " " 4%	91.15
" " hārtie " 5%	146.—
Împrumutul cāilor ferate ung.	96.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	107.—
Bonuri rurale ung.	102.75
" " cu cl. de sortare	102.25
" " bānățene-timșene	102.—
" " cu cl. de sortare	102.50
" " transilvane	100.50
" " croato-slavone	101.—
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	96.50
Împrumut cu premiu ung.	116.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.25
Renta de hārtie austriacā	81.75
" " argint austriacā	82.—
" " aur austriacā	107.25
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	850.—
" " de credit ung.	288.—
" " " " austr.	287.80
Argintul	—.—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împērătesci	5.88
Napoleon-d'ori	9.88
Mārci 100 imp. germāne	60.90
Londra 10 Livres sterlinge	124.70

Bursa de Viena

din 8 Maiu st. n. 1885.

Rentā de aur ung. 6%	96.10
" " " 4%	91.25
" " hārtie " 5%	146.—
Împrumutul cāilor ferate ung.	96.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	107.80
Bonuri rurale ung.	102.50
" " cu cl. de sortare	102.25
" " bānățene-timșene	102.—
" " cu cl. de sortare	102.—
" " transilvane	100.75
" " croato-slavone	101.—
Despāgubire pentru dijma ung. de vin	96.50
Împrumut cu premiu ung.	116.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.40
Rentā de hārtie austriacā	82.10
" " argint austriacā	82.40
Rentā de aur austriacā	107.25
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncei austro-ungare	853.—
" " de credit ung.	288.56
" " " " austr.	287.75
Argintul	—.—
Galbeni împērătesci	5.85
Napoleon-d'ori	9.86½
Mārci 100 imp. germāne	61.—
Londra 10 Livres sterlinge	124.90

Bursa de Bucuresci

Cota oficială dela 8 Maiu st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	98.—	vend.	94.—
Rur. conv. (6%)	"	88.—	"	89.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	290.—	"	295.—
Banca națională a Romāniei	"	1135.—	"	1200.—
Împr. oraș. Bucuresci	"	30.—	"	31.—
Credit mob. rom.	"	190.—	"	195.—
Act. de asig. Naționala	"	260.—	"	270.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	93.—	"	94.—
Societ. const.	"	238.—	"	239.—
Schimb 4 luni	"	—	"	80.—
Aur	"	12.—	"	12.40

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. Öszy

recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuria numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai efin, decât fabricatele de acest soi ale altor fabrici. Cassele se pot vedē în

localul fabricii

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevărește, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalte de 2.15 metri, în lățime de 1.38 metri) provēdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chubb, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bună-tatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

9 [133]

Afară de atestatul de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloage de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

ÎMPRUMUTUL DE LOTERIE

AL

ORAȘULUI BARLETTA

autorizat și garantat prin decret regal din 1870.

Garante. — Împrumutul acesta ofere garanțe de rangul prim, precum: 1. O ipotecă pe averea orașului Barletta în suma de 20 milioane; 2. O ipotecă pe toate venitele ordinare și extraordinare.

Fie-care obligație e replătabilă cu 100 franci, adecă 25 franci ca câștig minimal și 75 franci pentru prețul plătit de emisiune. Prin urmare e garantat un câștig în minimul de 25 franci, care poate ajunge maximal de 2 milioane.

Obligațiunile orașului Barletta sînt întocmite într'un mod, care face cu puțință mai ales câștigare de losuri mari, deoarece-ce fie-care dintre acele, chiar și dacă a câștigat odată sau de mai multe ori, continuă de a lua parte la toate tragerile următoare, și anume până la amortisarea desevirșită a împrumutului. Fie-care obligație poate deci câștiga 300 losuri până la suma de cinci milioane.

Patru trageri pe an

20 Februarie — 20 Maiu — 20 August — 20 Noemvrie
cu 140 de mii de câștiguri, făcend la olaltă

Treideci de milioane,

între cari diferite de **2 milioane, 1 milion, 500.000, 250.000, 100.000, 50.000, 20.000, etc.**

Câștigurile se solvesc în bani gata în ziua după tragere.

Prețul de emisiune. Obligațiunile originale definitive, sunătoare la purtător și participand la 163 de trageri, provēdute cu subscrierea municipalității din Barletta și cu detaliurile de lipsă în limba germană și franceză, se dau cu

37½ florini

în bani gata. Ele se pot căpeta și pe credit cu prețul de 50 fl. încependu-se cu o plătire de 5 fl. și amortisand restul de 45 fl. în 18 rate lunare de cāte 2.50 fl., de plătit în săptămāna primă a fie-cārei luni cu începere dela 1 Iulie 1885. Obligațiunile aceste din urmă cu toate aceste numai decāt iau parte la tragerile de sus, precum și la toate cele următoare.

Fiecare cumpărător primesce ca premiu losuri de ale loterielor franceze, care participă la 7 trageri — în fie-care lună una — în decursul anului, la cari se trag un los de 500.000, unul de 200.000, unul de 100.000, și 3.000 alte câștiguri, la olaltă de 5 milioane.

Nici în Italia, nici altundeva în Europa nu există un împrumut de loterie, care s'ar putea asemēna cu cel din Barletta, căci acesta e unicul cu un număr așa de colosal de câștiguri și cu atātea șanse necontentite; el este și cel mai bun pentru garanțele netăgăduit sigure, ce se ofer posesorilor obligațiunilor.

Subscripțiunea rămāne deschisă până la 18 Maiu n. la banca

1 [148]

Croce Frères de feu Mario in Genova

82, Piața St. George (Italia).

Scrisori ajung în 36 de oare.

Se primesc în plată: Note de bancă, timbre postale și cupoane de rentă a ori și cărei țeri. Pentru porto de răspuns sînt a se adauge 50 centime.